

ІГОР СКОЧИЛЯС
(5 квітня 1967 — 20 грудня 2020)

20 грудня 2020 року нестало Ігоря Скочилися — відомого українського історика, професора, доктора історичних наук, завідувача кафедри історії Українського католицького університету, організатора науки і засновника видавничої серії «Київське християнство». Він жив наукою і працював на розвиток української науки, головно церковної історії. Створив унікальне наукове середовище у тісній співпраці як з істориками в Україні, так і за її межами, передусім Польщі і Литви. А головним осердям його наукових зацікавлень була Київська Церква ранньомодерної доби: *Slavica Unita*, Василіянський чин, Йосафат Кунцевич, релігійна культура, церковні візитації, релігійні та культурні взаємини на пограниччі Великого Князівства Литовського, Речі Посполитої і Русі — ось далеко не повний перелік його наукових зацікавлень. Як науковець сформувався у львівській філії Інституту української археографії АН України під проводом Ярослава Дашкевича, який став його духовним і науковим батьком.

На особливу увагу заслуговує його потужний науково-видавничий проект «Київське християнство». За вісім років було видано понад 20 томів з історії Церкви та релігійної культури Київської митрополії від княжих часів до початку XIX ст.

На посаді проректора з наукової роботи УКУ багато зробив для підтримки нашого Інституту. Завдяки йому Інститут вдало трансформувалася в Інститут церковної музики й отримав фінансову й юридичну підтримку УКУ. А за підтримки фонду «Київське християнство» було видано два числа збірника ІЦМ *Каллофонія* (8 і 9) і підготовано до друку число 10, два видання однойменної серії (XI та XVIII томи), монографію Уляни Граб «Мирослав Антонович: інтелектуальна біографія», організовано й проведено декілька наукових конференцій, остання з яких відбулася 30 червня ц. р. за його модерування та участі як доповідача. А останній музичний проект спільно з мерією Супрасля і білоруськими колегами «Супрасльські кантики» залишився в тракці реалізації і сприймаємо як Його заповіт.

Щемливого і сердечного листа-співчуття з Вільнюса надіслав проф. Сергіюш Темчінас, який часто бував у Львові, виступав на конференціях і був активним учасником віленських наукових акцій.

Дорогой Юрий Павлович, дорогие коллеги!

Трудно передать словами всю горечь утраты в связи с безвременной кончиной одаренного ученого, прекрасного преподавателя, энергичного организатора и замечательного человека, коллеги и друга Игоря Скочиляса. Его замечательная работоспособность, редкое умение сочетать глубокие узкоспециализированные исследования с широкими историческими обобщениями, превосходное знание огромного фактического материала и исследовательской литературы, лекторский талант и высокие человеческие качества вызывают в душе искреннее восхищение и глубокую благодарность. Результаты его огромного профессионального труда и яркого личностного общения останутся навсегда в умах и сердцах многих людей в Украине и далеко за ее пределами. Шлю свои искренние соболезнования его родным и близким, сотрудникам и соавторам, коллегам и ученикам.

Светлая память и низкий поклон замечательному ученому и прекрасному человеку!

*Сергеюс Темчінас
Вільнюс, Литва, 20 декабря*

Завжди усміхнений, щирий і безпосередній, постійно в русі, веселий і життєрадісний – таким залишиться Ігор Скочиляс у пам'яті наших.

*Юрій Ясіновський з друзями і колегами
Уляна Граб, Марія Качмар, Наталя Сиротинська, Ольга Шуміліна,
Олександр Козаренко, Юрій Медведик, Володимир Пилипович*